

Dosarul nr. 3ra-231/22

2-19145007-01-3ra-01032022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Munciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iurie Bejenaru
Maria Ghervas
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Primarul General al municipiului Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Secrieru Sergiu împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Triboi Elena și Pretura sectorului Ciocana, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea restabilirii în funcție și încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă o nouă decizie prin care a fost admisă parțial acțiunea,

c o n s t a t ă:

La 06 septembrie 2019, Secrieru Sergiu a depus cerere de chemare în judecată, în ordinea contenciosului administrativ, împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la anularea răspunsului Primăriei municipiului Chișinău nr. S-351/19 din 08 august 2019, anularea dispoziției Primarului General interimar al municipiului Chișinău nr 72-dc din 05 martie 2019, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la locul de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin dispoziția din 21 ianuarie 2019 a Primarului General interimar al mun. Chișinău, a fost numit în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana.

În perioada 01 martie 2019 - 16 martie 2019, s-a aflat în concediu medical, fiind traumatizat la xxx și fiind supus unui tratament medical.

La 05 martie 2019, a fost informat despre emiterea dispoziției nr.72-dc din 05 martie 2019 a Primarului General interimar al mun. Chișinău, Ruslan Codreanu, prin care Sergiu Secrieru a fost eliberat din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana. Această dispoziție a fost emisă în perioada când se afla în concediul medical, iar din

spusele colegilor, temeiul de bază privind emiterea dispoziției cu privire la concedierea sa, a fost demersul Pretorului sectorului Ciocana, mun. Chișinău.

La 06 martie 2019, Secrieru Sergiu a depus cerere în adresa Preturii sectorului Ciocana, mun. Chișinău, prin care a solicitat eliberarea copiilor documentelor care au fost expediate Primăriei mun. Chișinău și care au stat la baza concedierii sale din funcție, însă nu a primit niciun răspuns.

În acest sens, la 06 martie 2019, a înaintat cerere și către Primăria mun. Chișinău prin care a solicitat eliberarea copiilor documentelor, care au stat la baza emiterii dispoziției cu privire la concedierea sa.

La 18 martie 2019, reclamantul a primit copiile actelor solicitate de la Primăria mun. Chișinău, din conținutul cărora rezultă că temeiul eliberării sale din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, a constituit demersul Pretorului sectorului Ciocana, mun. Chișinău.

Reclamantul Sergiu Secrieru consideră că demersul Pretorului sectorului Ciocana, mun. Chișinău, a fost emis ilegal și este lipsit de suport juridic, ca urmare, fiind ilegală și dispoziția nr.72-dc din 05 martie 2019 a Primarului General interimar al mun. Chișinău „Cu privire la eliberarea dlui Sergiu Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana”.

Mai mult ca atât, dispoziția a fost emisă când reclamantul se afla în concediul medical și primea tratament medical intensiv.

Reclamantul a comunicat că de la 21 ianuarie 2019, momentul angajării sale în funcția deținută și până la momentul concedierii din funcție, Pretorul sectorului Ciocana, mun. Chișinău a avut un comportament negativ față de el pe tot parcursul activității, l-a izolat complet, nu a primit fișa de post, nu i-au fost comunicate atribuțiile sale.

În opinia reclamantului, Pretorul sectorului Ciocana, mun. Chișinău folosindu-se de faptul că acesta era în concediu medical și de atribuțiile sale în calitate de pretor, a inițiat pe ascuns concedierea sa, fără să-i prezinte anumite pretenții.

La 03 aprilie 2019, Secrieru Sergiu a înaintat Primarului General interimar al mun. Chișinău cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea dispoziției nr.72-dc din 05 martie 2019 „Cu privire la eliberarea dlui Sergiu Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana”, ca fiind ilegală, însă, până la data de 29 iulie 2019 nu a primit niciun răspuns.

Astfel, la 29 iulie 2019, reclamantul a înaintat repetat cerere prealabilă, prin care a solicitat examinarea cererii inițiale și furnizarea răspunsului, însă, până la momentul depunerii acțiunii, cererea prealabilă din 03 aprilie 2019 nu a fost examinată, în schimb prin răspunsul nr. S-351/4/19 din 08 august 2019 al Primarului General interimar al mun. Chișinău a fost informat că, Primăria mun. Chișinău, examinând cererea prealabilă din 29 iulie 2019, nu a stabilit niciun temei legal pentru anularea dispoziției nr.72-dc din 05 martie 2019.

Prin cererea suplimentară depusă la 28 noiembrie 2019, reclamantul Secrieru Sergiu a suplinit solicitările cu cerința de repunere în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată și anularea răspunsului nr. S-35/4/19 din 08 august 2019, la cererea prealabilă (f.d.21-23, vol.I).

Prin hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial acțiunea în contencios administrativ depusă de Secrieru Sergiu. A fost anulat dispoziția nr. 72-dc din 05 martie 2019, emisă de Primarul General interimar al municipiului Chișinău „Cu privire la eliberarea dlui Sergiu Secrieru din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” și răspunsul nr. S-35/4/19 din 08 august 2019, la cererea prealabilă. S-a obligat autoritatea publică pârâtă să emită ordin de restabilire a reclamantului Secrieru Sergiu în funcția deținută până la concediere, cu achitarea drepturilor salariale pentru perioada absenței forțate de la serviciu. În rest, pretențiile reclamantului s-au respins ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că actul administrativ contestat a fost emis la 05 martie 2019, până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, însă, cererea de chemare în judecată a fost depusă la 06 septembrie 2019.

Luând în considerație faptul că reclamantului i-a fost eliberat răspunsul la cererea prealabilă abia la 08 august 2019, instanța a apreciat ca fiind depusă în termen cererea de chemare în judecată.

Instanța a explicat că din răspunsul eliberat la 08 august 2019, rezultă că prin cererea reclamantului din 29 iulie 2019, acesta a solicitat examinarea cererii prealabile din 03 aprilie 2019 și nicidecum anularea dispoziției nr.72-dc din 05 martie 2019 a Primarului General interimar „Cu privire la eliberarea dlui Sergiu Secrieru din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” (f.d. 29).

Cu referire la fondul cauzei, instanța a stabilit că din 21 ianuarie 2019, prin dispoziția nr. 20/1-dc din 16 ianuarie 2019 a Primarului General interimar Ruslan Codreanu, reclamantul Secrieru Sergiu a fost numit în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana. În perioada 01 martie 2019-15 martie 2019, reclamantul s-a aflat în concediu medical, așa cum rezultă din certificatul medical seria 01 nr. 3482440 eliberat de IMSP AMT Ciocana (f.d. 30). În timpul aflării reclamantului în concediu medical, acesta a fost eliberat din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana de către Primarul General interimar prin dispoziția nr. 72-dc din 05 martie 2019 (f.d. 61).

Potrivit dispoziției menționate supra, rezultă că reclamantul a fost eliberat având în vedere demersul dnei Sinilga Școlnic, președinte al sectorului Ciocana, în temeiul art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 „Cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică”, art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (1), alin. (4) din Legea nr. 136 din 17.06.2016 „Privind statutul municipiului Chișinău”, art. 119 din Codul muncii al Republicii Moldova, art. 29 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Legea nr. 436 din 28.12.2016 „Privind administrația publică locală”.

În situația din speță, instanța a identificat că reclamantul a fost numit în funcție de demnitate publică – funcția de vicepreședinte, prin numire în baza dispoziției Primarului General interimar și a fost eliberat din funcția de demnitate publică în timp ce se afla în concediu medical.

Reieșind din faptul că această situație nu este reglementată de Legea specială nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, instanța a conchis că, la caz, urmează a fi aplicabile, prevederile generale în sfera raporturilor de muncă statuate în Codul muncii al Republicii Moldova.

Astfel, instanța de judecată a constatat că, contrar art.86 alin.(2) Codul muncii, care prevede că nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, Secieru Sergiu a fost concediat în perioada aflării în concediu medical.

Reieșind din cele expuse, instanța a apreciat că dispoziția Primarului General interimar Ruslan Codreanu, nr.72-dc din 05 martie 2019 „Cu privire la eliberarea dlui Sergiu Secieru din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana”, a fost emisă cu încălcarea procedurii stabilite de art.86 alin.(2) Codul muncii, fapt care condiționează admiterea pretenției în partea anulării dispoziției menționate, cu restabilirea lui Secieru Sergiu din funcția de vicepreșed al sectorului Ciocana și achitarea drepturilor salariale pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

Instanța a notat că, la achitarea drepturilor salariale pentru perioada absenței forțate de la serviciu, se va ține cont de art. 90 alin.(1), (2), art. 165 alin. (1), (3), art. 330 alin.(1) lit. b) Codul muncii și Hotărârea Guvernului nr.426 din 26 aprilie 2004 privind aprobarea Modulului de calculare a salariului mediu.

În partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, instanța a stabilit că din conținutul prevederilor art.2006 alin.(1) și alin.(2) Cod civil rezultă că, persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Totodată, art.24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ stabilește că, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii în materie de despăgubire revine ambelor părți.

Respectiv, obligația de a dovedi faptul cauzării prejudiciului moral (suferințelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege.

La caz, instanța a atestat că reclamantul nu a indicat prin ce se manifestă suferințele morale, iar în lipsa motivelor de fapt care au format convingerea reclamantului despre necesitatea reparării unui prejudiciu moral, instanța de judecată nu a identificat criterii de apreciere a temeiniciei pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, prin urmare, instanța a respins pretenția cu privire la încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 17 aprilie 2020, Secieru Sergiu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanței de fond.

La 05 mai 2020, Primăria mun. Chișinău a depus apel împotriva hotărârii din 19 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Sergiu Secieru (f.d. 83, vol.I).

La data de 05 octombrie 2020, Primăria mun. Chișinău a prezentat motivarea apelului (f.d. 109-115, vol. I).

Conform avizului de recepție a scrisorii recomandate, apelantei Primăriei mun. Chișinău i-a fost notificată copia hotărârii motivate a primei instanțe la 04 septembrie 2020 (f.d. 97, vol.I).

Astfel, apelul depus de Primăria mun. Chișinău este în termen, în condițiile în care prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17 martie 2020, pe

perioada 17 martie 2020 - 15 mai 2020 a fost declarată starea de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova și pe această perioadă curgerea termenelor de procedură a fost suspendată.

Prin încheierea din 05 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil apelul depus de Secrieru Sergiu (f.d. 129-130, vol.I). Încheierea a devenit definitivă și irevocabilă prin neatacare.

Prin încheierea protocolară din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost atrasă în proces în calitate de terț vicepreședintele sectorului Ciocana, Elena Triboi.

Prin decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de Primăria mun. Chișinău, a fost casată hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Sergiu Secrieru împotriva Primăriei mun. Chișinău, terț Elena Triboi privind anularea actului administrativ, obligarea restabilirii în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la lucru, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată. Au fost anulate dispoziția nr.72-dc din 05 martie 2019, emisă de Primarul General Interimar al municipiului Chișinău „Cu privire la eliberarea lui Sergiu Secrieru din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” și răspunsul nr.S-351/4/19 din 08 august 2019 al Primarului General Interimar al mun. Chișinău la cererea prealabilă. În rest, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Sergiu Secrieru împotriva Primăriei mun. Chișinău, terț Elena Triboi privind restabilirea în funcție și repararea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 21 iulie 2021 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile depuse de Sergiu Secrieru și de Primăria municipiului Chișinău, a fost casată decizia din 02 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată hotărârea din 19 martie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de Sergiu Secrieru împotriva Primăriei municipiului Chișinău, persoane terțe Triboi Elena și Pretura sectorului Ciocana cu privire la anularea actului administrativ, obligarea restabilirii în funcție și încasarea prejudiciului. A fost anulată dispoziția Primarului General interimar al municipiului Chișinău nr. 72-dc din 05 martie 2019 „Cu privire la eliberarea dlui Serghei Secrieru din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” și decizia asupra cererii prealabile nr. S-351/4-19 din 08 august 2019. S-a obligat Primăria municipiului Chișinău să emită ordin de restabilire a lui Secrieru Sergiu în funcția deținută până la concediere, cea de vicepreședinte al sectorului Ciocana, cu achitarea drepturilor salariale pentru perioada absenței forțate de la serviciu. Au fost respinse cerințele lui Secrieru Sergiu cu privire la repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, instanța de apel a constatat că deși fondul a stabilit că acțiunea depusă de Secrieru Sergiu este întemeiată, soluția primei instanțe este afectată de vicii de procedură, urmând a fi casată, așa cum, la soluționarea litigiului, prima instanță a omis să atragă în proces în calitate de persoane terțe, persoana care a fost angajată în funcția depusă de Secrieru Sergiu, și anume, Triboi

Elena, și autoritatea care a înaintat demersul cu privire la eliberarea din funcție a intimatului-reclamant, Pretura sectorului Ciocana.

Sub acest aspect, Completul a reținut prevederile art. 205 alin. (2) Cod administrativ. A stabilit că hotărârea adoptată în speță, afectează în mod direct drepturile Elenei Triboi, persoană care a fost numită în funcția de vicepretor, care a fost deținută anterior de către Secrieru Sergiu, astfel că aceasta urma a fi atrasă în proces în calitate de persoană terță.

Având în vedere, că fondul a soluționat litigiul în lipsa Elenei Triboi și a Preturii sectorului Ciocana, Completul specializat a dispus atragerea acestor persoane în calitate de terți și le-a acordat posibilitatea de a se expune asupra prezentului proces.

Revenind la fondul litigiului, Completul a subliniat că Primarul General al municipiului Chișinău este în drept să decidă asupra eliberării din funcție a vicepretorului, însă acest drept poate fi realizat doar în condițiile expres prevăzute de lege și anume ale Legii privind statutul municipiului Chișinău, ale Legii privind statutul alesului local și ale Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Astfel, prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și ale Legii privind statutul alesului local statuează că, încetarea înainte de termen a mandatului demnitarului ales, cu excepția circumstanțelor de demisie sau deces, are un caracter de sancționare și se bazează pe circumstanțe sau fapte obiective - incompatibilitatea, nedepunerea declarației de avere sau dispunerea confiscării averii nejustificate.

În condițiile speței, instanța de apel a constatat că dispoziția nr. 72-dc din 05 martie 2019, de eliberare din funcție a lui Secrieru Sergiu, a fost întemeiată în exclusivitate pe demersul Pretorului sectorului Ciocana, fără ca în dispoziția contestată, să fie expuse temeiurile de fapt care au stat la baza eliberării din funcție a intimatului-reclamant, deși emiterea actului de eliberare din funcție a intimatului-reclamantului, implică necesitatea existenței temeiurilor materiale, de fond. Legislația muncii în acest sens notează că, ordinul (dispoziția, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege (art. 81 alin. (3) din Codul muncii).

Corespunzător, Completul a conchis că dispoziția nr. 72-dc din 05 martie 2019 a Primarului General interimar al municipiului Chișinău „Cu privire la eliberarea dlui Serghei Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana”, este ilegală și urmează a fi anulată, așa cum, în dispoziția contestată, angajatorul nu a indicat nici un temei de fapt și de drept, care, în eventualitate, ar justifica eliberarea lui Secrieru Sergiu din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana.

Completul a specificat că dispoziția Primarului General interimar al municipiului Chișinău nr. 72-dc din 05 martie 2019 „Cu privire la eliberarea dlui Serghei Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana”, a fost emisă fără audierea persoanei vizate în demersul Pretorului sectorului Ciocana și fără solicitarea unor explicații din partea acestuia, fapt ce este inadmisibil. Or, în condițiile în care, printr-un demers s-a solicitat eliberarea lui Secrieru Sergiu pentru comiterea unor pretinse încălcări admise

în exercițiul funcției, angajatorul avea obligația legală de a desfășura o anchetă de serviciu (procedură administrativă), în cadrul căreia să cerceteze faptele expuse în demers.

Cu referire la acest aspect, instanța a remarcat că Primarul General al municipiului Chișinău, urma să verifice informația din nota informativă pusă la baza eliberării din funcție a lui Sergiu Secrieru, referitor la activitatea acestuia în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana, pentru a stabili neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către acesta a obligațiilor, prerogativelor și competențelor sale, întrucât, anume această circumstanță oferă dreptul Primarului General al mun. Chișinău, de revocare din funcție a vicepreședintelui.

Instanța de apel a reconfirmat faptul că Primarul General al municipiului Chișinău poate decide asupra eliberării din funcție înainte de termen a vicepreședintelui, însă eliberarea nu urmează a fi făcută în mod arbitrar, adică fără verificarea existenței temeiurilor care au stat la baza încetării mandatului vicepreședintelui, ci doar în conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, Completul specializat a constatat că Primarul General interimar al municipiului Chișinău, contrar art. 86 alin. (2) Codul muncii, a emis dispoziția din 05 martie 2019, când vicepreședintelui Secrieru Sergiu se afla în concediu medical, fapt ce contravine legislației ce reglementează raporturile de muncă, or, dreptul la muncă nu poate fi îngăduit, libertatea muncii este garantată, fiecare persoană este liberă să-și aleagă locul de muncă.

În acest context, nu au fost reținute argumentele apelantului precum că, în speță nu sunt aplicabile prevederile legislației muncii, or, persoanele respective (președintele și vicepreședintele) sunt antrenate în raporturi speciale de muncă, iar în lipsa unor criterii strict determinate, ele beneficiază de drepturi și garanții de muncă, ce decurg din normele generale ale legislației muncii și ținând cont de particularitățile contractelor administrative.

De altfel, Completul a accentuat că și prevederile art. 24 din Legea privind statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, statuează că, dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii, cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz, în măsura în care nu contravin legilor ce reglementează activitatea persoanei cu funcție de demnitate publică.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că Primarul General interimar al mun. Chișinău, la emiterea actului administrativ de eliberare din funcție a lui Secrieru Sergiu, nu și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege, iar încălcarea materializată prin faptul că actul administrativ contestat a fost emis cu încălcarea procedurii stabilite de lege, poartă un caracter neproportional scopului urmărit, fapt ce denotă și ilegalitatea lui în fond, motiv din care, în conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, a anulat dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 72-dc din 5 martie 2019 și decizia emisă pe marginea cererii prealabile.

Drept consecință, anularea dispoziției nr. 72-dc din 05 martie 2019 a Primarului General interimar al municipiului Chișinău „Cu privire la eliberarea dlui Serghei Secrieru din funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana” duce la întoarcerea executării,

adică repunerea lui Secrieru Sergiu în funcția de vicepreședinte al sectorului Ciocana, mun. Chișinău și achitarea plăților salariale.

Referitor la pretenția lui Secrieru Sergiu cu privire la repararea prejudiciului moral, Completul a apreciat că aceasta este neîntemeiată, întrucât, intimatul-reclamant nu a prezentat nici o probă și nici un argument plauzibil de natură să confirme că prin dispoziția anulată i-au fost lezate drepturile sale.

Completul a desconsiderat argumentele apelantului care a susținut că acțiunea lui Secrieru Sergiu a fost îndreptată împotriva unui pârât necorespunzător, or, actele dosarului denotă că, angajatorul lui Sergiu Secrieru este Primăria municipiului Chișinău și nu Primarul General al municipiului Chișinău.

La 13 decembrie 2021, Primarul General al mun. Chișinău a depus recurs prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel din 17 noiembrie 2021 și emiterea unei noi decizii privind declararea drept inadmisibilă/respingerea drept neîntemeiată a cererii de chemare în judecată înaintată de Secrieru Sergiu.

În motivarea recursului, a reiterat argumentele de fapt și de drept expuse la examinarea cauzei în instanța de fond și apel.

Totodată a menționat că decizia Curții de Apel privind admiterea acțiunii este neîntemeiată, nefondată, lipsită de suport juridic, având la baza acesteia o examinare superficială și neobiectivă a cauzei, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, procedural, inclusiv nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Susține că actele administrative contestate de către reclamant sunt legale, acestea fiind emise în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare și cu respectarea procedurii stabilite, având drept criteriu intenția de realizare a competențelor autorității publice, a funcționării acesteia în mod legal și în bune condiții.

Consideră că instanța de apel, în mod nejustificat a respins solicitarea apelantului privind inadmisibilitatea acțiunii reclamantului în privința prejudiciului material, acțiune care vine în disonanță cu prevederile Codului Administrativ, precum și cu practica judiciară. Atât instanța de fond cât și cea de apel urma să declare inadmisibilă acțiunea în partea pretenției privind compensarea prejudiciului material. Reclamantul (intimat) urma să respecte procedura prealabilă privind solicitarea reparării prejudiciilor prin activitatea administrativă ilegală doar de la data în care hotărârea instanței de judecată prin care s-a anulat actul administrativ ilegal a rămas definitivă. Adică, în cazul în care hotărârea judecătorească prin care s-a constatat ilegalitatea deciziei de eliberare din funcție a reclamantului va deveni definitivă, acesta, este în drept, în interiorul termenului prevăzut de art. 60 alin. (3) Cod administrativ, să depună o cerere de reparare a prejudiciilor materiale cauzate prin emiterea actului administrativ ilegal, iar în caz de respingere a acesteia, să conteste eventuala decizie de respingere a reparării prejudiciilor, în instanța de contencios administrativ.

Astfel, hotărârea judecătorească irevocabilă prin care reclamantul a luat câștig de cauză va constitui un reper sigur pentru a facilita examinarea acțiunii de reparare de prejudicii materiale și/sau morale. De aceea, reclamantul nu va mai trebui să

demonstreze decât întinderea prejudiciilor materiale pe care le pretinde, respectând aceleași etape procedurale în interacțiunea sa cu autoritatea publică responsabilă.

Totodată, menționează că acțiunea înaintată de către reclamant este îndreptată spre un pârât necorespunzător, astfel încât acest fapt constituie o încălcare procedurală admisă atât de către instanța de fond cât și cea de apel, or la depistarea unei astfel de omisiuni din partea reclamantului, instanța ierarhic inferioară urma a reacționa prin impunerea la înlăturarea neajunsurilor.

A accentuat că actul administrativ contestat este emis de către Primarul General al mun. Chișinău, iar actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, iar autoritatea publică în speță și calitate de pârât în procedura contenciosului administrativ o poate avea doar Primarul General al mun. Chișinău.

În acest sens, a citat prevederile art. 26 al Legii nr. 436 privind administrația publică locală, potrivit căreia, primarul este autoritatea reprezentativă a populației unității administrativ- teritoriale și executivă a consiliului local. Deci, legislația în materie prevede că autorități ale administrației publice locale sunt Consiliul municipal Chișinău și respectiv Primarul General al mun. Chișinău, nicidecum Primăria mun. Chișinău.

Cu referire la netemeinica acțiunii, a invocă faptul că viceprezidentului face parte din categoria persoanelor cu funcție de demnitate publică, iar în cele ce urmează regimul general al funcției de demnitate publică, statutul juridic al persoanei care ocupă această funcție, precum și alte raporturi ce decurg din exercitarea funcției de demnitate publică, continuă să fie reglementate de legea-cadru, Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

A reiterat faptul că actul administrativ individual a fost emis în deplină concordanță cu prevederile legale, armonizând în sine principiul de motivare conform art. 31 din Codul Administrativ, precum și cerința motivării, drept formalitate procedurală pentru emiterea unui act administrativ. În motivare sunt indicate temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.

Astfel, consideră greșită poziția instanței potrivit căreia actul administrativ individual este emis fără o motivare, or în preambulul dispoziției contestate sunt expuse considerentele, temeiurile esențiale de drept și de fapt anvizajate de către autoritatea publică pentru justificarea emiterii actului administrativ, fără a fi necesare aplicarea consecințelor pentru anularea acestuia.

Astfel, emiterea unei astfel de dispoziții constituia o măsură imperioasă, emisă în momentul adecvat, urmare a demersului înaintat de către pretor, reieșind din specificul unor astfel de activități.

Consideră greșită opinia instanței de apel în privința necesității desfășurării unei anchete de serviciu, or măsura întreprinsă de către angajator nu a fost aplicarea unei sancțiuni disciplinare, însă s-a rezumat la necorespunderea angajatului cu funcția ocupată, reieșind din specificul acesteia reglementat de lege. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală,

atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Astfel, a menționat că instanța de apel nu a justificat rea-credința pârâtului la emiterea dispoziției contestate și nu a argumentat la caz, care ar fi fost o altă măsură potrivită speței, or cu certitudine a fost constatat că emiterea dispoziției de revocare din funcție, constituie o consecință a comportamentului reclamantului în funcția deținută, a lipsei de profesionalism al acestuia.

Totodată, apreciază critic și poziția instanței de apel privind reținerea argumentului reclamantului (intimatului) precum că la data emiterii dispoziției de eliberare din funcție, acesta se afla în concediu medical, or reclamantul nu a prezentat nici o dovadă privind informarea aflării acestuia în concediu, acesta având obligația de a înștiința de îndată despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu, fapt care nu poate fi confirmat prin materialele cauzei și care vine încă o dată să accentueze comportamentul reclamantului, care dispune de anumite obligații în raport cu persoana ce l-a numit în funcție.

Luând în considerație susținerea legalității actului administrativ de către recurent, consideră în cele ce urmează că pretenția privind restabilirea în funcție a reclamantului, precum și de anulare a răspunsului la cererea prealabilă este una neîntemeiată și este susceptibilă respingerii de către instanța de recurs.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 noiembrie 2021.

Dispozitivul deciziei a fost expediat recurentului prin intermediul poștei electronice la 07 decembrie 2021 (f.d.30, vol.II).

La 13 decembrie 2021, Primarul General al mun. Chișinău a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 36, vol.II).

Decizia motivată din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost recepționată de recurent la 01 februarie 2022 (f.d.31, vol.II).

Ulterior, la 25 februarie 2022, Primarul General al mun. Chișinău a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 30-52, vol.II).

În condițiile enunțate, recursul a fost depus în termenul legal prevăzut la art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ.

La 01 martie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și terțelor persoane copia recursului depus de Primarul General al mun. Chișinău, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 07 iunie 2022, avocatul Nicolae Leșan, în interesele lui Sergiu Secrieru, a depus referință prin care a invocat caracterul declarativ al cererii de recurs, deoarece conține doar dezacordul recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declararea recursului.

Totodată, a menționat că pe rolul instanțelor de judecată s-a aflat spre examinare o altă acțiune înaintată de Secrieru Sergiu împotriva Primarului General și Primăria mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Ciocana, Dorian Istrati și Elena Triboi cu privire la anularea dispoziției din 29 iulie 2020 „Cu privire la revocarea lui Sergiu Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău”, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral precum și a cheltuielilor de judecată. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2021, s-a casat integral hotărârea din 21 aprilie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani, emisă în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de Secrieru Sergiu împotriva Primarului General și Primăria mun. Chișinău, persoane terțe Pretura sectorului Ciocana, Dorian Istrati și Elena Triboi privind anularea dispoziției din 29 iulie 2020 „Cu privire la revocarea lui Sergiu Secrieru din funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău”, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, încasarea prejudiciului moral precum și a cheltuielilor de judecată și s-a emis o nouă decizie prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Sergiu Secrieru, fiind anulată dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 610-dc din 29 iulie 2020 „Cu privire la revocarea lui Sergiu Secrieru din funcția de vicepretor al Preturii sectorului Ciocana, mun. Chișinău” cu restabilirea lui Sergiu Secrieru, în funcția de vicepretor al sectorului Ciocana, mun. Chișinău și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 29 iulie 2020-10 noiembrie 2021, cu reținerea impozitului obligatoriu. Prin încheierea din 11 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, recursurile depuse de Primarul General al municipiului Chișinău și Pretura sectorului Ciocana, mun. Chișinău împotriva deciziei din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-au declarat inadmisibile.

Consideră intimatul că, la caz, persistă autoritatea lucrului judecat or, scopul instituției puterii lucrului judecat rezidă în crearea unei stabilități și bune funcționări a circuitului civil, fiind totodată o expresie a principiului securității raporturilor juridice, care presupune că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Susține că faptele constatate prin decizia din 10 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău menținută prin încheierea din 11 mai 2022 a Curții Supreme de Justiție, urmează a fi reținute în litigiul dedus judecății, deoarece în felul acesta se asigură respectarea autorității lucrului judecat.

În temeiul celor indicate supra, solicită declararea inadmisibilă a cererii de recurs înaintată de Primarul General al mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău împotriva deciziei din 17 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și argumentele din referință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în

contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul

condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Primarul General al mun. Chișinău, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iurie Bejenaru

judecătorii

Maria Ghervas

Aliona Miron